

Sygn. akt **X GC 248/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach X Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Leszek Guza
Protokolant:	Katarzyna Siłaczuk

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2020 r. na rozprawie sprawy

z powództwa: **(...) Spółki z o.o. w T.**

przeciwko: **T. (...) S.A. w W.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego T. (...) S.A. w W. na rzecz powoda (...) Spółki z o.o. w T. kwotę 98.213,82 (dziewięćdziesiąt osiem dwieście trzynaście 82/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 27 marca 2017 roku do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.852,20 (jedenaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt dwa 20/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia Leszek Guza

Sygn. akt X GC 248/19

UZASADNIENIE

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w T. (dalej: (...)) wniosła o zasądzenie od pozwanej T. (...) Spółki Akcyjnej w W. (dalej: W.) kwoty 98.213,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 marca 2017 r. oraz zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że powodowa spółka posiadała u pozwanej ubezpieczenie mienia od wszystkich ryzyk. W dniu 31 maja 2016 r. doszło u powódki do szkody, polegającej na uszkodzeniu ogrodzenia. Szkada została zgłoszona u pozwanej, zarejestrowana pod nr (...).

W toku postępowania likwidacyjnego, powódka nadsyłała sukcesywnie dokumenty dotyczące wykonywanych napraw. Z uwagi na zakres szkody, ogrodzenie wymagało nie tylko odtworzenia, ale także jego wzmocnienia i rozbudowy celem uniknięcia podobnych szkód w przyszłości.

Pozwana wypłaciła tytułem naprawienia szkody kwotę 26.386,18 zł.

Rzeczywisty koszt poniesionej naprawy zamknął się kwotą 124.600 zł. Ostateczną decyzją z dnia 31 maja 2017 r. pozwana odmówiła zapłaty dalej idących kwot wskazując, iż w jej ocenie kosztorys nie dotyczy prac związanych z odtworzeniem do stanu sprzed powstania szkody i prace wykonane zostały w innej technologii.

Podkreślić zdaniem powódki należy, iż zakres prac wykonanych przez powódkę, związany był z realną i rzeczywistą naprawą. Z uwagi na odmowę wypłaty dalszej kwoty odszkodowania, powódka wskazała, iż zmuszona jest skierować sprawę na drogę postępowania sądowego.

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazała, że kwestionuje swoją odpowiedzialność za przedmiotowe zdarzenie, w zakresie wykraczającym poza uznane w toku likwidacji szkody roszczenia.

Bezspornym jest, że w dacie zdarzenia strony łączyła umowa ubezpieczenia mienia od wszystkich ryzyk, potwierdzona polisą nr (...), której integralną część stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia W. (...). Poszkodowany zgłosił pozwanemu szkodę.

W związku ze zgłoszeniem pozwana wszczęła postępowanie likwidacyjne zarejestrowane pod numerem (...).

W toku likwidacji szkody pozwana przeprowadziła szereg czynności zmierzających do potwierdzenia okoliczności zdarzenia, ustalenia jej rozmiaru, jak również przyczyn jej powstania. I tak po przeprowadzeniu wyżej wskazanych czynności, w tym przede wszystkim oględzin miejsca zdarzenia, pozwana uznała swoją odpowiedzialność za zdarzenie i na podstawie wyceny kosztorysowej dokonała wypłaty odszkodowania w kwocie 26.386,18 zł. Powyższa kwota została ustalona na podstawie sporządzonego w wyniku oględzin miejsca zdarzenia kosztorysu naprawy, który obejmuje wszelkie koszty pozwalające powodowi na odbudowę mienia do stanu sprzed szkody. Umowa ubezpieczenia łącząca strony ma charakter umowy dobrowolnej, powódka przestępując do tego ubezpieczenia potwierdziła, że zapoznała się z jego treścią oraz że zgadza się na zawarcie umowy w brzmieniu zaproponowanym przez pozwaną. Umowa ubezpieczenia wprost wskazuje co obejmuje ustalone w jej ramach odszkodowanie, nie jest to katalog dowolny, a ściśle określony przez zapisy umowne. Pomimo powyższego z ostrożności procesowej pozwana kwestionuje również wysokość szkody. Powódka w żaden sposób nie wykazała ani zasadności, ani wysokości swoich roszczeń. Z ostrożności kwestionuję nadto okres, za jaki powódka domaga się wypłaty odsetek za opóźnienie w zapłacie odszkodowania. Wobec tego, iż wysokość ewentualnie należnego odszkodowania ustalona zostanie z datą wyrokowania, dopiero od tej chwili można będzie mówić o opóźnieniu się dłużnika w zapłacie odszkodowania i od tej chwili można zasądzić odsetki za opóźnienie.

W piśmie z dnia 23 lipca 2019r. powódka wskazała, że w całości podtrzymuję żądanie pozwu.

Powódka nie zgadzała się z zarzutami zawartymi w odpowiedzi na pozew jakoby kwota dochodzona pozwem a wynikająca z faktur miała stanowić kosztorys rozbudowy a nie naprawy.

Ogrodzenie zostało posadowione w tych samych rozmiarach co wcześniejsze zniszczone. Zmiany jedynie uległa technologia budowy. Wcześniej bowiem fundament ogrodzenia był betonowy z lanego betonu, obecnie zaś zastosowano gotowe elementy betonowe „ (...)”. Nie stanowi to jednak w żadnym stopniu rozbudowy istniejącego ogrodzenia a jedynie wynika z obecnie dostępnych technologii. Odbudowa ogrodzenia w taki sposób była tańsza aniżeli tradycyjnym wylewaniem betonowym. Nie sposób podzielić stanowiska pozwanej jakoby odsetki miały być zależne od daty wyrokowania. Stanowisko takie nie znajduje żadnego uzasadnienia w obowiązujących przepisach jak również zasadach słuszności. Skoro pozwana odmawia przyjęcia odpowiedzialności w kwocie dochodzonej pozwem, brak racjonalnych podstaw aby premiować zakład ubezpieczeń za bezpodstawne odwlekanie wypłaty odszkodowania.

Sąd ustalił, co następuje:

Powodowa spółka posiadała u pozwanej ubezpieczenie mienia od wszystkich ryzyk.

Zgodnie z treścią § 31 ust. 1 pkt. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (dalej: OWU) za wysokość szkody w budynkach, budowlach przyjmuje się koszt odbudowy lub remontu w tym samym miejscu z zachowaniem dotychczasowych lub najbardziej zbliżonych wymiarów, konstrukcji, rodzaju zastosowanych materiałów, parametrów technicznych wraz z nakładami na roboty wykończeniowe.

(dowody: polisa nr (...) – k. 21-24, OWU – k. 48-57)

W dniu 31 maja 2016 r. doszło u powódki do szkody, polegającej na uszkodzeniu ogrodzenia. Szkada została zgłoszona u pozwanej, zarejestrowana pod nr (...).

(dowody: pismo z 27 marca 2017 r. wraz z dowodem nadania – k. 25)

Pozwana wypłaciła tytułem naprawienia szkody kwotę 26.386,18 zł.

Powódka wyceniła rzeczywisty koszt poniesionej naprawy na kwotę 124.600 zł.

(dowody: kosztorys naprawy – k. 24-28, faktury VAT - k. 29-32)

Ostateczną decyzją z dnia 31 maja 2017 r. pozwana odmówiła zapłaty dalej idących kwot wskazując, iż w jej ocenie kosztorys nie dotyczy prac związanych z odtworzeniem do stanu sprzed powstania szkody i prace wykonane zostały w innej technologii

(dowody: pismo pozwanej z dnia 31 maja 2017 r. – k. 33-34)

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa, wyceny, kosztorysowania robót budowlanych oraz prac instalatorskich na okoliczność ustalenia jaki był zakres niezbędnych prac celem naprawienia szkody, jaki był uzasadniony koszt tych prac oraz na okoliczność czy faktycznie poniesione koszty naprawy odpowiadają zakresowi doznanej szkody.

Biegły sądowy W. N. wskazał, że sporządził kosztorys dotyczący odbudowy zniszczonego ogrodzenia w którym zawarte są wszystkie procesy technologiczne potrzebne do jego odbudowy. W kosztorysie sporządzonym przez pozwaną brak jest niektórych z nich np. brak jest pozycji dot. deskowania (wykonania szalunków) bez których nie ma fizycznej możliwości wykonania ław, ponieważ podczas wylewania beton się rozplynie. Przede wszystkim wspomnieć należy że fundament ogrodzenia pełnił funkcję muru oporowego z uwagi na ukształtowanie terenu. Zgodnie z obowiązującymi warunkami wykonania i odbioru robót budowlanych nie ma technicznego ani też ekonomicznego uzasadnienia wykorzystanie starych fundamentów. Naprawa starych fundamentów wiąże się z koniecznością ich „ podbicia „ oraz dodatkowego wzmocnienia oraz prostowania łącznie z wykonaniem podsypek i częściowej wymiany gruntu. Dlatego też nawet w przypadku częściowego uszkodzenia ław fundamentowych do odtworzenia należy rozebrać całość i odbudować. Tylko wtedy ława będzie stabilna i będzie spełniać swoją funkcję (zarówno muru oporowego jak też postumentu pod ogrodzenie). Niezrozumiałym jest także przyjęcie 34 m² rozebrania kostki brukowej która uległa zapadnięciu, a której demontaż był potrzebny do odbudowy fundamentu. Nie ma możliwości wykonania rozbiórki i odbudowy ław fundamentowych bez rozbiórki 2 metrowego pasa kostki brukowej wzdłuż całego remontowanego ogrodzenia. Regulują to przepisy BHP w budownictwie a związane jest z minimalną szerokością stanowiska robocze (0,9 m). Tym samym wzrosną ilości podbudowy z kruszyw pod kostkę brukową. Z powyższego kosztorysu wynikają zaniżone ilości prętów zbrojeniowych jak też średnice tych prętów. W kosztorysie sporządzonym przez biegłego nie został uwzględniony zakup paneli ogrodzeniowych oraz kostki brukowej z uwagi na możliwość ich ponownego wykorzystania (oczywiście po oczyszczeniu). Biegły w kosztorysie uwzględnił całość procesów technologicznych jak też konieczne nakłady materiałów i sprzętu potrzebnych do odbudowy ogrodzenia. Wartość prac potrzebnych do odbudowy ogrodzenia to 146 929,10 zł brutto (w tym 23% podatku VAT). Strona Powodowa wybrała inną technologię budowy ogrodzenia. Zamiast wykonywać żelbetonowe ławy zrobiono podbudowę pod ogrodzenie ze ścian

oporowych (...). Jest to zupełnie inny system spełniający te same funkcje lecz mający gorsze walory estetyczne . Nie ma potrzeby wykonania deskowania, zbrojenia, wylewania mieszanki betonowej. Wystarczy wykonanie wykopu, odpowiednie przygotowanie (zagęszczenie gruntu) i ułożenie gotowych elementów, a następnie zasypanie całości do odpowiedniego poziomu. Tak samo brak jest możliwości wykorzystania starych paneli ogrodzeniowych gdyż nie ma możliwości montażu słupków betonowych na gotowym fundamencie. Pomimo zakupu metalowych słupków jak też siatki panelowej wg załączonego kosztorysu ta technologia okazała się tańsza od tradycyjnej. Wartość budowy ogrodzenia wyniosła 124 361,04 zł brutto.

(dowód: opinia sądowa z dnia 18 stycznia 2020r. – k. 104-128)

W związku z zarzutami do opinii pozwanej biegły sądowy sporządził opinię uzupełniającą. Biegły wskazał, że załączony kosztorys do zarzutów do opinii, jest kosztorysem który obejmuje wszystkie niezbędne czynności, materiały i sprzęt do przywrócenia ogrodzenia do stanu sprzed zdarzenia w tej samej technologii w której było wykonane stare ogrodzenie.

W załączonym kosztorysie nie ma mowy o żadnych modernizacjach, w żadnej pozycji nie ma montażu paneli (...) (płyt ściennie dennyh żelbetowych o objętości 0,8 m³) . Zakresem swym obejmuje demontaż starego ogrodzenia, rozebranie części kostki brukowej wraz z kanałem odpływowym (w celu możliwości przeprowadzenia prac ziemnych), następnie wykopy, deskowanie, zbrojenie, zalewanie betonem, montaż słupków ogrodzeniowych i starych paneli ażurowych. Obejmuje swym zakresem czyszczenie zdemontowanej kostki oraz betonowych elementów odwodnienia w celu ich ponownego montażu. Kosztorys ten obejmuje wyłącznie prace mające na celu odtworzenie ogrodzenia. Zgodnie z obowiązującymi warunkami wykonania i odbioru robót budowlanych nie ma technicznego ani też ekonomicznego uzasadnienia wykorzystanie starych fundamentów. Naprawa starych fundamentów wiąże się z koniecznością ich „podbicia” oraz dodatkowego wzmocnienia oraz prostowania łącznie z wykonaniem podsyppek i częściowej wymiany gruntu. Dlatego też nawet w przypadku częściowego uszkodzenia ław fundamentowych do odtworzenia należy rozebrać całość i odbudować. Tylko wtedy ława będzie stabilna i będzie spełniać swoją funkcję (zarówno muru oporowego, jak też postumentu pod ogrodzenie). Technologia w której zostało wykonane na chwilę obecną ogrodzenie okazała się tańszą, o czym wspomina biegły w opinii. Naprawienie szkody w sposób przyjęty przez biegłego, prowadzi tylko do odtworzenia ogrodzenia, w kosztorysie nie zostały ujęte żadne prace mające na celu podniesienie standardu ogrodzenia.

(dowody: pismo pozwanej z dnia 28 lutego 2020r. – k. 142-151, opinia uzupełniająca z kwietnia 2020r. – k. 158-161)

Sąd ustalił powyższe okoliczności faktyczne w oparciu o spójne i w pełni przekonujące wskazane wyżej dowody, a w szczególności dokumentny prywatne, których prawdziwość nie budziła wątpliwości. Sąd dopuścił dowód z dokumentów prywatnych, które nie zostały zakwestionowane w trybie art. 252 k.p.c. i 253 k.p.c. Dowody te nie wzbudziły żadnej wątpliwości Sądu

Sąd uznał opinie główną oraz opinie uzupełniająca biegłego sądowego za rzetelne, pełne i w sposób jasny i wyczerpujący wyjaśniające kwestie podlegające rozpoznaniu, dlatego też Sąd przyjął wynikające z nich wnioski za własne. Sąd dokonując analizy treści sporządzonych opinii nie stwierdził żadnych błędów ani uchybień biegłego. Biegły zastosował właściwe dla przedmiotu opinii kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłych, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w nich wniosków ale dopiero po złożeniu ustnych wyjaśnień. Na tej podstawie należało dokonać pozytywnej oceny przedmiotowego dowodu. Skoro opinia biegłego sądowego spełniała wszelkie wskazane powyżej kryteria należało uwzględnić dokonane w niej ustalenia i wzbogacić o nie zgromadzony w sprawie materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w całości.

Strony procesu w dacie powstania szkody łączyła umowa dobrowolnego ubezpieczenia o charakterze odpłatnym, dwustronnie zobowiązującym i losowym. Przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić

określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 k.c.) Szczegółowe postanowienia dotyczące zawartej między stronami umowy ubezpieczenia były ustalone w polisie (...) i w ogólnych warunkach ubezpieczeń.

Spór w sprawie sprowadzał się do wysokości szkody. W ocenie sądu orzekającego w przedmiotowej sprawie zaistniały wszelkie przesłanki pozytywne warunkujące odpowiedzialność pozwanej w oparciu o umowę ubezpieczenia. Do szkody doszło w trakcie trwania umowy ubezpieczenia a należne składki były zapłacone. Brak podstaw do przyjęcia istnienia przesłanek warunkujących odmowę wypłaty odszkodowania.

Zgodnie z treścią § 31 ust. 1 pkt. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (dalej: OWU) za wysokość szkody w budynkach, budowlach przyjmuje się koszt odbudowy lub remontu w tym samym miejscu z zachowaniem dotychczasowych lub najbardziej zbliżonych wymiarów, konstrukcji, rodzaju zastosowanych materiałów, parametrów technicznych wraz z nakładami na roboty wykończeniowe

W rozpoznawanej sprawie powódka dokonała naprawienia szkody. Zarzuty pozwanej sprowadzały się do kwestionowania kwoty dochodzonej pozwem. Pozwana wskazywała, że kwota dochodzona pozwem a wynikająca z faktur miała stanowić kosztorys rozbudowy a nie naprawy wobec czego nie mieściła się w normie § 31 ust. 1 pkt. 1 Ogólnych Warunków Ubezpieczenia.

Na sporne okoliczności został przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego.

Z opinii biegłego sądowego wynika, że kosztorys załączony przez pozwaną, jest kosztorysem który obejmuje wszystkie niezbędne czynności, materiały i sprzęt do przywrócenia ogrodzenia do stanu sprzed zdarzenia w tej samej technologii w której było wykonane stare ogrodzenie. Kosztorys ten obejmuje wyłącznie prace mające na celu odtworzenie ogrodzenia. Biegły podniósł, że zgodnie z obowiązującymi warunkami wykonania i odbioru robót budowlanych nie ma technicznego ani też ekonomicznego uzasadnienia wykorzystanie starych fundamentów. Dlatego też nawet w przypadku częściowego uszkodzenia ław fundamentowych do odtworzenia należy rozebrać całość i odbudować, albowiem tylko wtedy ława będzie stabilna i będzie spełniać swoją funkcję. Technologia w której zostało wykonane na chwilę obecną ogrodzenie powódki okazała się tańszą, o czym wspomina biegły w opinii. Naprawienie szkody w sposób przyjęty przez biegłego, prowadzi tylko do odtworzenia ogrodzenia, w kosztorysie nie zostały ujęte żadne prace mające na celu podniesienie standardu ogrodzenia.

Biegły wskazał również, że wartość prac potrzebnych do odbudowy ogrodzenia to 146 929,10 zł brutto (w tym 23% podatku VAT). Biegły podniósł, że strona powodowa wybrała inną technologię budowy ogrodzenia, tj. zamiast wykonywać żelbetonowe ławy zrobiono podbudowę pod ogrodzenie ze ścian oporowych (...). Jest to zupełnie inny system spełniający te same funkcje lecz mający gorsze walory estetyczne.

Wskazać należy, iż biegły obliczył koszt naprawienia szkody na kwotę 146 929,10 zł brutto, a pozwana wypłaciła na rzecz powódki kwotę 26 386,18 zł. Różnica pomiędzy kwotą ustaloną przez biegłego a wypłaconą przez pozwaną tytułem odszkodowania wynosi 120 545,92 zł, czyli jest to kwota wyższa niż żądana przez powódkę.

W ocenie Sądu biegły w sposób prawidłowy ustalił wysokość szkody i odszkodowania i prawidłowo zastosował tutaj zapisy OWU. Jak już wyżej wskazano Sąd poddał opinię biegłego ocenie w oparciu o właściwe dla oceny tego dowodu kryteria i nie znalazł podstaw do jej kwestionowania.

Wobec powyższego Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powódki żadaną przez nią kwotę 98.213,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 27 marca 2017 r. czyli od dnia poinformowania pozwanej o naprawieniu przez powódkę szkody i przesłaniu rachunku z tego tytułu. W tej dacie były już znane okoliczności niezbędne do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń i wysokości odszkodowania.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na mocy art. 98 k.p.c. Na koszty poniesione przez powódkę w wysokości 11 852,20 zł złożyły się, opłata sądowa od pozwu w kwocie 4 911,00 zł, 1 524,20 zł tytułem zaliczki na poczet opinii

biegłego, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 5 400,00 zł orzeczone zgodnie z § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

W dniu 11 września 2020 roku wydano zarządzenie o zwrocie powódce kwoty 975,80 zł tytułem nie wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia Leszek Guza